

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **G. S.**, narozený dne x
státní příslušností x
zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 00 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2023 č. j. MV-123553-4/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“) č. j. OAM-32430-22-DP-2022 ze dne 5. 6. 2023, kterým byla podle ust. §44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 ve spojení s ust. § 37 odst. 2 písm. a) v návaznosti na ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobce na území.

2. Žalobce v žalobě namítal, že v minulosti studoval na vysoké škole, avšak jeho studium skončilo nezdarem, a to primárně z důvodu špatné jazykové vybavenosti. Žalobce se poté vzdělával mimo soustavu vysokých škol, ale následně se rozhodl vrátit ke studiu na jiné vysoké škole, avšak tamní bakalářské studium bylo podmíněno předchozím absolvováním akreditované jazykové přípravy. V době před koncem studia přípravného kurzu správní orgán prvního stupně žádost žalobce zamítl, což odůvodnil vážnými pochybnostmi stran plnění účelu pobytu. Žalobce namítal, že pokud měl správní orgán vážné pochybnosti o plnění účelu pobytu, tak nemohl ve věci meritorně rozhodnout, neboť byl nucen vést hlubší dokazování a tyto pochybnosti měl odstranit. Žalobce měl za to, že svým postupem bezúčelně neosciluje mezi pobytovými tituly, nýbrž činí legitimní a žádoucí kroky k tomu, aby dosáhl vysokoškolského diplomu. Závěrem konstatoval, že bez zjištění úrovně znalosti českého jazyka nelze rozhodnutí stavět na tom, že pobývá na území již po mnoho let, kdy se dá předpokládat, že se českému jazyku adekvátně naučil.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě sdělil, že trvá na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí a odmítl námitky uvedené v žalobě jako nedůvodné a v podrobnostech odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a na spisový materiál, a to vzhledem k tomu, že námitky se nijak neliší od námitek uplatněných v odvolání. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci a žalovaný výslovně souhlasil s projednáním věci bez jednání.
6. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia ze dne 19. 8. 2022, informace o studiu žalobce, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. OAM-32430-22/DP-2022 ze dne 5. 6. 2023, odvolání žalobce ze dne 20. 6. 2023, žalobou napadené rozhodnutí č. j. MV-123553-4/SO-2023 ze dne 26. 9. 2023.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 19. 8. 2022 žalobce podal u správního orgánu prvního stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia dle ust. § 44a odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Správním orgánem prvního stupně bylo zjištěno, že žalobce při podání předmětné žádosti nedoložil doklad potvrzující účel pobytu na území podle ust. § 44a odst. 6 ve spojení s § 31 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců a zároveň dne 5. 12. 2022 správní orgán prvního stupně obdržel do datové schránky oznámení Českého vysokého učení technického v Praze (dále „ČVUT“) o ukončení studia žalobce na Fakultě biomedicínského inženýrství ČVUT ve studijním programu Biomedicínská technika (do něhož byl zapsán dne 1. 9. 2021) ke dni 17. 11. 2022. Správní orgán prvního stupně dle ust. § 45 odst. 2 správního řádu vyzval žalobce přípisem č. j. OAM-32430-4/DP-2022 ze dne 5. 12. 2022, k odstranění vad podané žádosti, konkrétně k doložení dokladu o zajištění ubytování, dokladu potvrzujícího účel pobytu na území a k předložení platného cestovního dokladu, neboť žalobce podal žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia poštou. K odstranění vad žádosti byla stanovena lhůta 20 dnů s poučením, jak bude správní orgán prvního stupně postupovat v případě neodstranění vad. Žalobce předložil mj. doklad potvrzující účel

pobytu na území, konkrétně ve formě jednotného potvrzení o přijetí ke studiu vydaného dne 26. 8. 2022 Fakultou jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT v Praze, ze kterého je zřejmé, že žalobce byl přijat ke studiu akreditovaného bakalářského studijního programu „Aplikovaná informatika“ v českém jazyce, v prezenční formě, s předpokládanou dobou pobytu studenta na území od 26. 8. 2022 do 26. 8. 2025. Dle sdělení Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT v Praze však žalobce nesplnil požadavky vyplývající ze studijního programu a bylo mu již dne 12. 4. 2023 studium ukončeno. Před vydáním předkládací zprávy správní orgán prvního stupně navrhl prodloužit platnost povolení k dlouhodobému pobytu do 30. 9. 2023, za podmínky, že v době předání průkazu o povolení k pobytu nevyjdou najevo nové skutečnosti, které by byly důvodem pro zamítnutí žádosti nebo zastavení řízení. Dne 6. 4. 2023 obdržel správní orgán prvního stupně od žalobce nový doklad potvrzující účel pobytu na území, a to potvrzení vystavené dne 9. 2. 2023 Provozně ekonomickou fakultou České zemědělské univerzity v Praze, o studiu jazykové a odborné přípravy v českém jazyce ke studiu akreditovaného bakalářského studijního programu Ekonomika a management na Provozně ekonomické fakultě ČZU v Praze (dále „ČZU“). Přípravný kurz v prezenční formě měl být realizován od 1. 2. 2023 do 31. 8. 2023.

8. Po shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla žalobci dne 17. 4. 2023 odeslána výzva, ve které byl vyzván k uplatnění možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a k případnému vyjádření k těmto podkladům. Žalobce této možnosti využil dne 25. 4. 2023, kdy se s podklady pro vydání rozhodnutí seznámil s tím, že se vyjádří do 30 dnů. Dne 10. 5. 2023 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno totožné potvrzení s aktualizovaným dnem vystavení, tj. dne 5. 5. 2023, vystavené Provozně ekonomickou fakultou ČZU v Praze, o studiu jazykové a odborné přípravy v českém jazyce ke studiu akreditovaného bakalářského studijního programu Ekonomika a management na Provozně ekonomické fakultě ČZU v Praze. Přípravný kurz v prezenční formě má být realizován od 1. 2. 2023 do 31. 8. 2023. Následně správní orgán prvního stupně vydal napadené rozhodnutí o zamítnutí žádosti č. j. OAM-32430-22/DP-2022 ze dne 5. 6. 2023. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce dne 20. 6. 2023 odvolání, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.
9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
10. Podle ust. § 35 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *dobu platnosti víza k pobytu nad 90 dnů a dobu pobytu na území na toto vízum nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*
11. Podle ust. § 37 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže nastal některý z důvodů uvedených v § 56 odst. 1 písm. a), c), d), g), h) a j) až l) nebo v § 56 odst. 2.*
12. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
13. Jak je uvedeno výše, podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum ministerstvo cizinci neudělí, jestliže je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území. Správní orgány shledaly tuto jinou závažnou překážku pobytu cizince na území ve skutečnosti, že žalobce prokazatelně nečinil dostatečný pokrok ve studiu ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice č. 2016/801/EU, o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, středoškolského vzdělávání a činnosti au-pair (dále jen „směrnice“). S ohledem na pobytovou historii žalobce

na území, kdy pobývá na území na základě pobytového oprávnění za účelem studia již od roku 2017, od té doby nedokončil žádné vysokoškolské studium, a v jeho případě se jedná o studium již druhého jazykového kurzu českého jazyka pro přípravu na studium na vysoké škole od počátku jeho studia na území, správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že popsané jednání odpovídá důvodům pro neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, resp. lze je definovat jako jinou závažnou překážku pobytu cizince na území, přičemž není ve veřejném zájmu, aby na území pobývali cizinci, kteří neplní účel pobytu, pro který jim byl pobyt na území povolen.

14. Zdejší soud zde odkazuje na ustálenou judikaturu, kdy z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2016, č. j. 7 Azs 313/2015-35, vyplývá, že: *„zákon o pobytu cizinců je založen na tom, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním či studiem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7As 82/2011-81).“* Je přitom věcí suverénního státu, za jakých podmínek cizince vpustí či nevpuští na vlastní území a zda shledá, že důvody pro vpuštění této osoby na území přetrvávají i poté, kdy uplynula doba, po níž jí byl vstup a pobyt povolen. Nejvyšší správní soud pak ve svém rozsudku ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 Azs 345/2017-37, uvedl: *„V tomto směru lze tedy v zásadě neplnění účelu pobytu považovat za ohrožení veřejného pořádku, neboť neplnění účelu pobytu je (s výjimkou, kdy účel není plněn ze závažných důvodů) spojeno s tím, že cizinec využívá povolení pobyt k jiným účelům, než k tomu, který mu byl povolen.“* Ze zákona o pobytu cizinců i ustálené judikatury je tedy zřejmé, že povinností cizince při pobytu na území České republiky je plnit účel, pro který mu byl pobytový status vydán, a v případě podání žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu či žádosti o jeho prodloužení je povinností správních orgánů předchozí pobyt cizince na území zhodnotit. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 471/2018-39, ve kterém je uvedeno: *„Aspekt plnění účelu pobytu je z logiky věci nutné posuzovat ve vztahu k období povoleného pobytu předcházejícímu datum podání žádosti o jeho prodloužení. Zákon o pobytu cizinců totiž vychází z předpokladu, že cizinec, který získal povolení k pobytu na území České republiky k určitému účelu, je povinen povolení k jím deklarovanému účelu náležitě využívat. Právě pro tento účel mu totiž bylo povolení k pobytu uděleno. Pokud cizinec nenaplní na území České republiky účel, pro který mu bylo uděleno povolení k pobytu, je na místě mu toto povolení k pobytu na území České republiky neprodloužit. Správní orgán proto hodnotí jednání cizince v období, pro které mu bylo povolení k pobytu, o jehož prodloužení se jedná, uděleno.“*
15. Zdejší soud se shoduje s názorem správních orgánů, že zjevný a prokazatelně nedostatečný pokrok ve studiu žalobce lze podřadit pod jinou závažnou překážku ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců, neboť pobyt cizince na území je podmíněn plněním jednoho z konkrétních účelů aprobovaných zákonem o pobytu cizinců.
16. Jak totiž uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 27. 12. 2011, č. j. 7 As 82/2011-81: *„Povolování dlouhodobého pobytu cizinců slouží k umožnění pobytu za účelem dlouhodobého zaměstnání, podnikání, studia, resp. za jakýmkoli jiným účelem odůvodňujícím pobyt cizince na území České republiky po dobu delší než 90 dnů. Důvody pro zrušení, resp. neprodloužení, tohoto povolení korespondují podle citovaných ustanovení mimo jiné i s neplněním účelu pobytu. [...] Účelem pobytu zcela jistě zákonodárce nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt*

cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.“

17. Dále podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 5. 2019, č. j. 14 A 84/2017-42: „*Platí totiž, že cizinec je povinen plnit účel povoleného pobytu po celou jeho dobu, a to nikoliv formálně, ale fakticky. Pobytové oprávnění tedy nemůže sloužit pouze pro tzv. překlenutí doby, než cizinec získá povolení k pobytu, o něž skutečně usiluje.*“
18. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobce poprvé vstoupil na území na základě víza k pobytu nad 90 dnů za účelem studia, s platností od 1. 9. 2017 do 31. 8. 2018, kdy byl přijat do ročního kurzu jazykové a odborné přípravy v českém jazyce organizovaného Ústavem jazykové a odborné přípravy v období od 1. 9. 2017 do 31. 8. 2018 pro studium akreditovaného studijního programu Biomedicínská a klinická technika. Následně mu bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia s platností od 1. 9. 2018 do 31. 8. 2019 na základě potvrzení o studiu vydaného dne 22. 6. 2018 Fakultou biomedicínského inženýrství, z něhož bylo zřejmé, že žalobce byl v akademickém roce 2018/2019 studentem 1. ročníku akreditovaného bakalářského studijního programu Biomedicínská a klinická technika, se zahájením studia dne 22. 6. 2018. Dále byl žalobci dlouhodobý pobyt prodloužen s platností od 1. 9. 2019 do 31. 8. 2020 a poté mu platnost povolení k dlouhodobému pobytu prodloužena od 1. 9. 2020 do 31. 8. 2021. Žalobce však výše uvedené studium nedokončil a dne 11. 2. 2021 podal žádost o změnu účelu pobytu, kdy podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ostatní/jiné a k žádosti doložil doklad potvrzující účel pobytu ve formě potvrzení o denním studiu vydaného dne 8. 2. 2021 Go Study group, jazykovou školou s právem státní jazykové zkoušky, s.r.o., z něhož bylo zřejmé, že žalobce byl ve školním akademickém roce 2020/21 studentem denního studia anglického jazyka, konkrétně od 8. 2. 2021 do 31. 8. 2021. Na základě předloženého potvrzení o studiu denního studia anglického jazyka byl žalobci povolen dlouhodobý pobyt za účelem ostatní/jiné s dobou platnosti od 20. 4. 2021 do 31. 8. 2021. Dne 11. 8. 2021 podal žalobce novou žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia, kdy znovu zahájil nové studium v bakalářském studijním programu na Fakultě biomedicínského inženýrství ČVUT v Praze. Platnost povolení k dlouhodobému pobytu mu byla stanovena od 6. 6. 2022 do 18. 9. 2022. Žalobce předmětné studium v programu Biomedicínská technika ukončil ke dni 17. 11. 2022 a dne 19. 1. 2023 doložil k žádosti o prodloužení doby platností povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia jednotné potvrzení o přijetí ke studiu vydaného dne 26. 8. 2022 Fakultou jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT v Praze, ze kterého je zřejmé, že byl přijat ke studiu akreditovaného bakalářského studijního programu „Aplikovaná informatika“ v českém jazyce, v prezenční formě, s předpokládanou dobou pobytu studenta na území od 26. 8. 2022 do 26. 08. 2025. Dle sdělení Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT v Praze však žalobce nesplnil požadavky vyplývající ze studijního programu a zkušebního řádu a bylo mu již dne 12. 4. 2023 studium ukončeno. Dne 6. 4. 2023 žalobce správnímu orgánu prvního stupně doložil k žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu na území za účelem studia nové potvrzení o studiu vystavené dne 9. 2. 2023 Provozně ekonomickou fakultou ČZU v Praze, o studiu jazykové a odborné přípravy v českém jazyce ke studiu akreditovaného bakalářského studijního programu Ekonomika a management na Provozně ekonomické fakultě ČZU v Praze. Přípravný kurz měl být realizován v prezenční formě od 1. 2. 2023 do 31. 8. 2023.
19. Zdejší soud má za to, že v daném případě byly s ohledem na zjištěný stav věci naplněny podmínky pro aplikaci ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců s odůvodněním, že byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobce na území, která spočívá v tom, že žalobce

nečiní ve studiu dostatečný pokrok, resp. takové kroky, které vedou k naplnění deklarovaného účelu pobytu a toto tvrzení má ve správním spisu dostatečnou oporu. V případě žalobce nelze hovořit o řádném plnění studijních povinností, dostatečném pokroku ve vzdělávání, ani o směřování k jeho úspěšnému absolvování. Správním orgánem prvního stupně bylo prokázáno, že v době, kdy žalobce v České republice studuje již od roku 2017, je přihlášen opětovně do jazykové a odborné přípravy dalšího studijního programu, ač jeho dosavadní vzdělávací aktivity na území byly neúspěšné.

20. V posuzovaném případě je prokázána zjevná pasivita cizince při plnění, resp. naplňování účelu pobytu studia. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 2 Azs 325/2020-33 ze dne 26. 2. 2021, znakem takové pasivity může být právě časté střídání studijních oborů či studium vyžadující jen malou časovou a intelektuální investici cizince, jako tomu je právě v případě žalobce.
21. Soud se ztotožňuje se závěry správních orgánů, že v rámci nyní posuzované žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu lze za daného skutkového stavu dospět k závěru, že studijní aktivita, resp. neaktivita žalobce v rámci přechodných pobytů dosahovala takové intenzity, ze které je zřejmé, že žalobce zjevně nesměřuje k deklarovanému cíli, kterým je řádné ukončení vysokoškolského studia. Žalobce v průběhu správního řízení, ani v řízení před soudem nedoložil, že by v průběhu předchozích studií řádně plnil své studijní povinnosti a studium nedokončil pouze z důvodu na jeho vůli nezávislých.
22. Dle čl. 21 odst. 2 písm. f) směrnice členské státy mohou odejmout povolení nebo odmítnout jeho prodloužení, pokud student nedodrží lhůty stanovené pro přístup k výdělečné činnosti podle článku 24 nebo neučiní dostatečný pokrok v příslušném studiu podle vnitrostátních právních předpisů nebo správní praxe. Jak správně poukázal správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí na str. 5-6, tak z příslušných ustanovení zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, např. ust. § 45 a § 46 uvedeného zákona vyplývá, že bakalářský studijní program je zaměřen na přípravu k povolání a ke studiu v magisterském studijním programu, přičemž standartní doba studia je nejméně tři a nejvýše čtyři roky. V posuzovaném případě je zřejmé, že žalobce za šest let studia nedokončil studium jediného ze studovaných bakalářských oborů a nic nenavádí tomu, že by tomu tak v budoucnu mělo být. Žalobce se v České republice neúspěšně pokoušel studovat čtyři různé bakalářské studijní obory, kdy bylo zjevné, že nově studované obory ani rámcově nesouvisí s předchozím studiem. V posuzovaném případě se tedy nedá hovořit o tom, že by hlavním účelem pobytu žalobce bylo studium, neboť rozsáhlé studijní neúspěchy prokazují, že u žalobce nelze hovořit o skutečném a vážně míněném studiu, jak požaduje judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek č. j. 2 Azs 325/2020-33 ze dne 26. 2. 2021).
23. Pokud jde o námitku žalobce, že měl být přesně a úplně zjištěn skutkový stav věci, Městský soud v Praze ji nepovažuje za důvodnou. Jak správně poukázal žalovaný, tak v rozsudku č. j. 3 Azs 133/2017-27 ze dne 20. 6. 2018, Nejvyšší správní soud uvedl mj. následující: „*Nadto zdejší soud dodává, že povinnost správního orgánu řádně objasnit stav věci zakotvená v § 3 správního řádu není absolutní a je významně korigována zásadou procesní ekonomie. V souladu s touto zásadou je dostačující, pokud správní orgán zjistí tolik informací, kolik jich potřebuje k tomu, aby učinil rozhodnutí. Nebylo tak povinností správního orgánu I. stupně zjišťovat spolehlivě úplný stav věci. Naopak, pokud byla postavena na jisto skutečnost, která objektivně znemožňovala vyhovění žádosti (neexistence společné domácnosti stěžovatele a jeho dcery), bylo v souladu s požadavky § 3 správního řádu a se zásadou procesní ekonomie, že objasňování dalších skutečností*

již nebylo správními orgány prováděno. Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že ani tato námitka stěžovatele není důvodná. “V posuzovaném případě byly dle soudu zjištěny všechny rozhodné skutečnosti, žalobce v žalobě, ani v odvolání neuvedl, jaké konkrétní další informace měly správní orgány zjišťovat. Ověřování úrovně znalosti českého jazyka u žalobce nebylo namístě, jelikož se nejednalo o důvod, pro který by správní orgány přistoupily k neprodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Námitka žalobce, že nebyl proveden jeho výslech, rovněž není důvodná, neboť takový postup není v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, protože v rozsudku č. j. 7 Azs 441/2018-32 ze dne 14. 3. 2019 soud potvrdil, že „...povinnost provést výslech žalobce zákon neukládá, tedy je správním uvážení správního orgánu, zda k němu přistoupí či nikoliv. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že jej není třeba, neboť je na základě spisového materiálu věc posoudit, není takový postup a priori vadou řízení.“

24. Dle soudu zůstala pouze v rovině tvrzení námitka žalobce, že důvodem jeho studijních neúspěchů byla neznalost českého jazyka, nic takového ze správního spisu nevyplývá a žalobce tuto skutečnost nikterak nedokládal. Žalobce absolvoval kurz jazykové přípravy a několik let studia v českém jazyce, pokud tedy důvodem jeho studijních neúspěchů byla skutečně neznalost českého jazyka, tak to pouze potvrzuje závěry správních orgánů, že žalobce nevěnoval studiu náležitou péči.
25. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. S ohledem na bezodkladné rozhodnutí o věci samé soud nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. listopadu 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně